

International

DRIFT

Rond half negen in de ochtend melden wij ons bij het kantoor van de Reederei Warrings. Vanaf de kade hier zal om negen uur (sharp) de veerboot naar Eckwarderhörne vertrekken. Een mooi tochtje, zo hopen wij. Rob poetst het glas van het mededelingenbord schoon. Nog niet is hij daarmee begonnen of een soort rondvaartbootkapitein, gekleed in een smetteloos wit uniform komt naar buiten stormen. Wat dat moest en waar hij mee bezig was? En als het vensterglas wat smoezelig is, dan zou hij dat zelf wel schoonmaken. Begrepen? We zijn volkomen overdonderd, zeker wanneer hij zichzelf, onmiddellijk na zijn woedeaanval, herpakt en tamelijk vriendelijk vraagt waarmee hij ons van dienst kan zijn. Op onze opmerking dat we graag naar de overkant zouden willen varen, betreft zijn gezicht. Het spijt hem, maar vandaag vaart de boot niet. Motorpech en de monteur komt pas morgen.

Dat is het laatste zetje dat we nodig hebben. Geen afsnijdertje derhalve. We zullen het gehele Jadebusen rond gaan lopen, een omweg van een kleine dertig kilometer. Maar wat voor kilometers! Ooit, in de winter van 1992 op 1993 wandelde ik daar in het gezelschap van Piet Veel. Koud was het toen. Nat ook met kille regen en klamme sneeuw. “Zo lopen we onder een grauwe hemel langs het Jadebusen. Groepjes kolganzen trekken door en op de met zee-aster begroeide kwelder scharrelen ijsgorzen en fraters.” Piet en ik hadden het daar nogal naar onze zin. En het is op deze julidag niet anders. We gaan op weg naar Dangast en verder. Ons enthousiasme kent geen grenzen. Aan de voet van de dijk strekt zich een honderden meters brede kwelderzone uit, barstensvol met vogels. Overall zijn bruine kiekendieven te zien, buizerds, groenpootruiters, zilverplevieren, wintertalingen. Nou ja, het bekende en toch steeds tot enthousiasme leidende rijtje. En dan die bloeiende lamsoor. Het is allemaal van een grote schoonheid.

Een tijdje lang koesteren we het idee en verkeren we in de vaste overtuiging om op de camping van Dangast de nacht door te brengen. De werkelijkheid laat ons weer eens flink in de steek. Al op een paar kilometer afstand worden we onthaald op zware basdreunen en gillende zangeressen. Het “Watt en Schlick Fest” blijkt in volle gang. (Let wel, niet Watt und Schlick, maar Watt en Schlick. We zijn hier in de provincie Ost-Friesland waar men een soort Nederlands spreekt.) Wij weten niet of we het met de “Absolute Giganten” van doen hebben of met “Wenn Gott Schläft” of “Suff Daddy”, maar lawaai maken dat kunnen ze.

We zoeken wel een camping wat verder op, want er is niet alleen dancemuziek, ook is de vakantie van Nord Rhein Westfalen begonnen. En het zal niet voor niets zijn dat de bewoners van die streek door sommige Dangaster-locals aangeduid worden als Nord Rhein Vandalen.

Ondanks alle herrie en drukte bespeuren we nog wel het bijzondere van Dangast. Een hoge keileembult die aan de voet wordt aangevreten door de zee. Dat zou een mooi klif opleveren als niet de dijkbewakers het talud voorzien hadden van een stenen beschoeiing. Nu doen we het met minstens honderd jaar oude eiken die vlak aan zee bovenop het keileem groeien. Eronder oude wat vervallen woningen die aan het begin van de twintigste eeuw onderdak boden aan kunstschilders die bekend staan als de Dangaster Schule. We laten Dangast voor wat het is en gaan verder. Onderweg, ter hoogte van Varel, nemen we plaats op een terras om een Bockwurst

FR	SA	SO
<p>01:30 →Z Sepalot</p> <p>00:00 →Z Wandl</p> <p>00:00 →F Absolute Giganten</p> <p>22:30 →B Jamlo Liddell</p> <p>21:00 →Z Studio Braun</p> <p>21:00 →P Main Concept</p> <p>19:30 →B Rhonda</p> <p>19:30 →F Lea Parcolain</p> <p>18:30 →Z Christiane Rößinger</p> <p>18:30 →P Suff Daddy</p> <p>17:30 →B Saint</p> <p>17:30 →F Jan Hertz</p> <p>16:00 →Z Dum Shatt</p> <p>16:00 →P Julian Philipp David</p> <p>15:00 →B De kofftig Penna</p>	<p>01:30 →Z Super Flu</p> <p>00:00 →Z Parcels</p> <p>00:00 →F Wilde Maus</p> <p>22:30 →B Bilderbuch</p> <p>21:30 →Z Maackes</p> <p>21:30 →P Mavi Phoenix</p> <p>20:15 →B OK KID</p> <p>19:45 →P Flawin Immo</p> <p>19:00 →Z Ace Tee & Kwame</p> <p>19:00 →F Sophia Kennedy</p> <p>18:00 →B Megaloh</p> <p>17:00 →Z Bartek</p> <p>17:00 →P Keshavara</p> <p>16:00 →B Alice Phoebe Lou</p> <p>15:00 →Z Schorsch Kamarun</p> <p>15:00 →P Testslager</p> <p>13:30 →P Flawin Immo</p> <p>14:00 →B The Ruffcats</p> <p>13:00 →Z Jacques Palminger</p> <p>13:00 →F Suzannah Karenina</p> <p>12:00 →B Kann Karate</p> <p>10:30 →Z Wann Gott schläft</p> <p>11:00 →P Halgo Transsen</p>	<p>22:00 →B Joy Denaleno</p> <p>21:00 P Immo Allstars</p> <p>19:30 →B Moop Mama</p> <p>18:30 →Z Dia Heiterkeit</p> <p>18:30 →P Jordan Prince</p> <p>17:00 →B D. Höchst Eisenbahn</p> <p>16:00 →F Schliekrutschen</p> <p>15:00 →Z Wigald Boning</p> <p>15:00 →P Neufundland</p> <p>14:00 →B Giant Rooks</p> <p>13:00 →Z Theatre du Pain</p> <p>13:00 →P Rasky</p> <p>12:00 →B Delno Freunde</p> <p>12:00 →F Hollow Coves</p> <p>10:30 →Z Beuys</p> <p>11:00 →P Jana Hackerova</p>

Strand von Dangast mit flugboot, 1929 - Franz Radziwill

en een Jever te nuttigen. Het smaakt best. Aan een tafeltje naast het onze neemt een oude baas plaats. Het blijkt de heer Swyghuizen te zijn, die z'n dorst lest met thee en ook nog drie lange vingers naar binnen werkt. Hij vertelt over z'n leven. Geboren in 1937 in het Groningse dorpje Spijk, of beter Spiëk. Daarna naar de Noordoostpolder waar z'n vader pionierde. Hij volgde de HBS te Kampen, werd vervolgens verkoper van stofzuigers om uiteindelijk hier in Ost Friesland te eindigen als directeur van een bedrijf in wegonderhoud. Het kan raar lopen, wilde hij maar zeggen. Ondertussen staan wij paf. Hoe kan het toch dat we hier een man treffen die ooit inwoner was van Spiëk, dat dorp waar we eerder waren en waar Ede Staal zo mooi over zong.

Onze tent zetten we op te Sehestedt, een camping aan de rand van de kwelder, midden in wat men een National Park noemt. Het had allemaal verboden moeten worden, maar nu het er eenmaal is, genieten wij er ook maar van en maken een wandeling langs de zomerkade die ook hier verhard is en zelfs dienst doet als fietspad. De lamsoor staat er prachtig bij, evenals de alsum. Verder zijn er groepen kieften, een buizerd, bruine kiekendief, tureluurs, veldleeuweriken, gele kwikken. We steken de kwelder dwars door om bij de dijk uit te komen. Van daar lopen we het Schwimmende Moor, het drijvende veen in. Misschien wel een van de merkwaardigste landschappen langs de hele waddenkust. Een stuk hoogveen dat drijft op het zoute zeewater. Berk, wilg, lijsterbes en gagel zijn de overheersende boomsoorten en verder zien we veenmos, heide en veel beenbreek. We worstelen ons door deze wildernis van veen- en rietmoeras heen, worden gestoken door muggen en komen na een half uurtje weer op de dijk uit. Het mooist, zo concluderen we, is toch wel een nest uitvliegende nachtegalen. De jongen schichten ons voorbij. Van die vreemde roodbruine dotjes die niet zo zeer omlaag als wel naar opzij vallen.

In de avond genieten we van een onweer dat op gepaste afstand over trekt. Later in de nacht verleggen de buien hun koers en trekken recht over de camping. In de ochtend moeten we lichte waterschade aan onze slaapzakken vast stellen.

De zon breekt echter spoedig door en dan houdt niets ons er vanaf om naar Eckwarderhörne te lopen. De kwelder blijft aanhoudend prachtig, met steeds dat verre kijken en al die vogels. Vlak voor Eckwarderhörne steken we nog even de dijk over en stuiten op een paar plasjes. Ondiep en ook hier luisteren ze naar de naam De Putten, ofwel Die Pütte. Ooit is er klei gewonnen ten behoeve van de dijk aanleg. Nu vliegen er meer dan honderd lepelaars op. Blinkend wit in de felle zon.

Dat laatste trouwens niet voor lang. Alweer meldt zich een dreigende onweerslucht. De wind trekt aan. Regen valt. Wij weten nog min of meer op tijd een soort drenkelingenhuisje te bereiken. De bodem van dit hutje is weliswaar geheel gevuld met glasscherven en andere resten van dronkenmangedoe, maar het biedt ons beschutting.

Eckwarderhörne zelf is een soort toeristische hotspot met alles erop en eraan. Het meest interessant is een replica van een grensbord, waarop een kwaad om zich heen kijkende adelaar is afgebeeld. In 1853, hoe kort geleden eigenlijk, was dit de aanduiding van de grens tussen het koninkrijk Pruisen en het groothertogdom Oldenburg. Eens te meer realiseer ik me dat ik niets afweet van de Duitse geschiedenis. Ligt het tijdperk van Bismarck nog maar zo kort achter me? En dat Duitse keizerrijk, hoe lang heeft dat eigenlijk bestaan?

(Duitse keizerrijk bestond van 18-01-1871 tot 9 november 1918; Keizer Wilhelm I (1871 – 1888), Frederik III (1888), Wilhelm II (1888 – 1918), red.)

Te Eckwarderhörne worden we opgewacht door Marjan en Hennie en wandelen we ongeveer twaalf kilometer terug naar de camping. Daar baren we groot opzien door op de parkeerplaats plaats te nemen rond campinggas branders om een klein tussendoortje te nuttigen in de vorm van gebakken eieren met spek. De echte honger stillen we later op de avond als we onszelf trakteren op een maaltijd uit de Gutbürgerliche Küche en uiteraard op Jever.

